Dosarul nr. 2-26101206-05-2r-14092026 Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Alexei Rusacov

Curtea de Apel Sud
D E CI Z I E
În Numele Legii

06 noiembrie 2026 mun. Cahul

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediu Cahul
În componenţa:
Președintelui completului de judecată,
***președintelui* completului de judecată, dnei:** *Inga GORLENCO*,
***judecătorilor*:** **dlui** *Andrei SCRIPCENCO* și **dlui** *Igor BOTEZATU*,

în lipsa părților, a judecat recursul ordinar declarat de avocatul Reșulschi Galina în interesele lui Cicu Valentina împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 august 2026, pronunțată în cauza la cererea victimei Cicu Valentina privind eliberarea ordonanței de protecție a victimei violenței în familie împotriva acțiunilor pretinsului agresor Nica Alina,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 07 august 2026 în Judecătoria Cahul, sediul Central a fost înregistrată cererea lui Cica Valentina privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor pretinsului agresor Nica Alina.

În susținerea cererii fiind indicat că în repetate rânduri a fost victima unor acte de violență fizică și psihologică din partea lui Nica Alina. Potrivit susținerilor acesteia pretinsa agresoare ar fi manifestat un comportament agresiv, aplicându-i acte de violență fizică, precum și adresându-i în mod repetat amenințări cu moartea, atât la adresa sa, cât și a membrilor familiei sale, fapt ce i-ar fi creat o stare permanentă de frică și nesiguranță.

Menționează că cel mai grav incident ar fi constat în incendierea unei fâșii de vegetație uscată situată în apropierea locuinței sale. Iar ulterior ar fi avut loc un alt incident la locul de muncă, unde Nica Alina s-ar fi deplasat intenționat și ar fi agresat-o fizic, lovind-o cu un obiect dur, punându-i astfel în pericol integritatea fizică și sănătatea.

Acțiunile lui Nica Alina denotă un comportament violent și existența unui risc real ca actele de agresiune și amenințările să continue, motiv pentru care aceasta ar trăi într-o stare continuă de teamă pentru siguranța sa și a membrilor familiei sale.

Având în vedere gravitatea faptelor invocate și pericolul pe care susține că îl prezintă comportamentul pretinsei agresoare, a solicitat emiterea unui ordin de protecție prin care să fie

dispuse următoarele măsuri: interzicerea apropierii lui Nica Alina de ea la o distanță stabilită de instanță; interzicerea apropierii acesteia de membrii familiei; interzicerea apropierii de membrii de locuința sa; precum și aplicarea oricăror altor măsuri de protecție pe care instanța le va considera necesare pentru înlăturarea riscului asupra vieții, sănătății și integrității sale.

Concomitent a solicitat instanței de judecată dispunerea solicitării și anexării la materialele cauzei a actelor și materialelor întocmite de organele de poliție în urma sesizărilor formulate de acesta în măsura în care acestea reprezintă relevanță pentru soluționarea cauzei. De asemenea, a solicitat instanței să solicite informații de la instituțiile competente cu privire la existența unor eventuale internări ale Alinei Nica în instituții medicale specializate pentru afecțiuni psihice, iar în cazul constatării unor fapte ilicite, atragerea acesteia la răspundere în conformitate cu legislația în vigoare.

În susținerea cererii a anexat plângerea depusă la Sectorul de Poliție ***** și a menționat că poate prezenta probe video referitoare la incident, precum și declarațiile martorilor care au fost prezenți în momentul aplicării agresiunii fizice.

Poziția primei instanțe.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 august 2026 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea depusă de Cicu Valentina cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor pretinsei agresoare Nica Alina.

Solicitarea recurentului.

În dezacord cu soluția instanței de fond, la data de 18 august 2026 avocat Reșulschi Galina în interesele lui Cicu Valentina a contestat-o cu recurs prin care a solicitat casarea încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07.08.2026, rejudecarea cauzei și soluționarea problemei prin decizie.

În motivarea recursului a indicat că, victima cere aplicarea măsurilor de protecție împotriva agresoarei Nica Alina invocând că acesta are un comportament bizar, la data de 27.08.2026 fiind în incinta *****, a agresat-o fizic și verbal, o insulta și o amenința, lovind-o cu un băț pe diferite părți ale corpului, a mai adăugat că este persoană fără *****.

Potrivit încheierii din 07.08.2026, cererea a fost respinsă din motiv că nu sunt membri de familie și nu sunt întrunite condițiile Legii nr.45 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie . La fel s-a indicat că petiționare nu a prezentat elemente din care să rezulte existența unui raport de familie, astfel dispozițiile referitoare la violența în familie nu sunt incidente speței.

La acest aspect apărarea a menționat că au fost operate modificări la Legea nr. 45 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, fiind în vigoare din 14.02.2025.

Prin urmare potrivit Legii enunțate supra și anume art. 3 alin. (1^1) subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima, inclusiv în cazul în care nu sunt membri de familie.

Încheierea contestată a fost pronunțată cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Instanța de fond a interpretat eronat noțiunea de violență împotriva femeilor.

Potrivit art. 2 a Legii nominalizate supra, violență împotriva femeilor – act/acte de violență bazat/bazate pe gen, inclusiv prin intermediului tehnologiilor informaționale sau al comunicațiilor electronice care cauzează sau pot cauza femeilor vătămări sau suferință fizică, sexuală ori psihologică, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, forțarea sau privarea arbitrară de libertate, comisă în sfera publică ori cea privată.

Din materialele cauzei examinate în cadrul ședinței și declarațiile victimei rezultă că agresoarea a manifestat acte de violență în privința victimei manifestate prin aplicarea loviturilor cu un băț, amenințarea cu răfuiala fizică, expresii formulate în adresa victimei „ce îmi poți face" fiind un tipar și afirmații care indică atitudinea bazată pe gen.

Instanța nu a efectuat o analiză propriu zisă a riscului. Acesta nu a răspuns la întrebarea esențială dacă raportându-se la ansamblul incidentelor relatate, amenințările, agresiunile fizice și comportamentul neadecvat, fiind dat foc la scârtă și altele există un risc real ca violența să se repete ori nu.

Art. 5 a legii stabilește printre principiile de bază ale prevenirii și combaterii, violenței împotriva femeii, protecția și securitatea victimei, accesul la justiție și celeritate.

Caracterul bazat pe gen poate rezulta din contextul general al actelor de violență, natura și repetitivitatea acestora, modalitatea de intimidare, caracterul degradant al comportamentului, amenințările și consecințele produse asupra victimei, aprecierea acestora în ansamblu.

Mai mult în declarațiile sale victima a relatat că agresoarea s-a deplasat la locul său de muncă, unde a agresat-o fizic, lovind-o cu un băț, iar anterior au existat amenințări repetate la adresa sa și a membrilor familiei sale.

Instanța a cerut practic dovada directă a motivului de gen, deși trebuia să examineze contextul și circumstanțele pentru a determina existența acestei forme de violență. Astfel apare întrebare dacă victima ar fi fost de gen masculin agresoarea ar fi avut așa comportament și cât de repetitiv. Victima a fost agresată pentru că este femeie, dacă ar fi fost bărbat agresorul Nica Alina nu ar fi aplicat violență.

Potrivit plângerii înregistrate la IP din 27.07.2026 victima a indicat că aflându-se la serviciu a fost agresată verbal și fizic de către Nica Alina având un comportament agresiv și violent, a insultat-o și a amenințat-o de nenumărate ori cu moartea, mereu provoacă certuri, nu este unicul incident.

Statul este obligat să reacționeze la toate cazurile de violență împotriva femeilor, astfel instanța de fond urma să analizeze și alte probe video pe care le deține în telefon victima, la care victima face referire în cadrul ședinței de judecată.

Un altă omisiune a instanței de fond constă în neasigurarea victimei cu un avocat garantat de stat, în verdea acordării unei asistențe juridice calificate de stat, și respectării dreptului la un proces echitabil.

Conform art. 11 alin. (2^1) a Legii nr. 45 Victima are dreptul la asistență pentru recuperare fizică, psihologică și socială pein acțiuni speciale medicale, psihologice, juridice și sociale. Alin.(3) Autoritățile abilitate cu funcții de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie sunt obligate să reacționeze prompt la orice sesizare și să informeze

victimele: despre drepturile lor. Alin. (5) Victima are dreptul la asistenţă juridică primară şi calificată gratuită conform legislației cu privire la asistența juridică garantată de stat. Neexplicarea acestui drept aduce atingeri dreptului la apărare.

În conformitate cu art. 8 CEDO alin. (1)-(2) „orice persoană are dreptul să i se respecte viața privată și de familie, domiciliul și corespondența, nu este admis amestecul unei autorități publice în executarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică este necesară pentru securitatea națională, securitatea publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătăți sau a moralei sau pentru protejarea drepturilor și libertăților altora".

Astfel pasivitatea și reacția tardivă a organelor competente în examinarea și prevenirea cazurilor de violență în familie și asupra femeilor, are consecințe grave și uneori ireversibile. Lipsa unor măsuri prompte și eficiente de protecție conduce nu doar la perturbarea abuzurilor ci și la escaladarea acestora, până la producerea unor tragedii – inclusiv decesul victimelor sau determinarea la suicid.

În acest context, intervenția statului nu poate fi una formală și întârziată, ci trebuie să fie rapidă, fermă și orientată spre prevenirea riscurilor reale. Orice inacțiune echivalează cu tolerarea violenței .

Art. 7 din Convenția de la Istambul îndeamnă statele membre să se asigure că măsurile coordonate și cuprinzătoare de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor abordează toate formele de violență împotriva femeilor. Art. 1 din Convenție abordează obiectivele – protejarea femeilor împotriva tuturor formelor de violență și de a preveni, de a urmări în justiție și de a elimina violența împotriva femeilor și violența domestică.

Conform art. 11 din Legea 45 privind prevenirea și combaterea violenței în familie garantează dreptul la protecție a victimei și autoritățile abilitate cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie sunt obligate să reacționeze prompt la orice sesizare.

Instanța poartă responsabilitate juridică evidentă de a evalua corect pericolul și de a dispune măsuri apte să prevină repetarea violenței

O protecție limitată, în condițiile existenței unui pericol continuu, poate echivala cu o expunere la noi acte de violență, ceea ce contravine scopului legii și standardelor de protecție a drepturilor fundamentale.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, „*termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii*".

Din actele cauzei se constată că, încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost pronunțată la data de 07 august 2026. Astfel, prin prisma prevederilor art. 425 Cod de procedură civilă, instanța de recurs constată că recursul înaintat la 18 august 2026 a fost declarat în termen.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului şi a motivelor invocate în cererea de recurs, Completul de judecată conchide că recursul declarat este întemeiat şi urmează a fi admis, cu casarea încheierii instanței de fond şi cu restituirea cauzei spre rejudecare în primă instanță, reieșind din considerentele ce succed.

În corespundere cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților*.

În conformitate cu art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, restituind cauza spre rejudecare.*

În conformitate cu art. 278[3] Cod de procedură civilă*, Cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă împotriva femeilor şi de violenţă în familie se examinează de către instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie. Instanţa examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituţiile abilitate prin lege cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie, în funcţie de circumstanţele individuale ale cazului. Instanţa poate dispune audierea victimei prin intermediul videoconferinţei.*

În conformitate cu art. 278[5] Cod de procedură civilă, *în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se indică circumstanțele actului de violență, intensitatea, durata, consecințele suportate și alte circumstanțe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecție.*

Potrivit art. 278[4] Cod de procedură civilă, *cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vîrstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal*.

Conform art. 2 din Legea nr. 45-XVI din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie prin: *violenţă împotriva femeilor* – act/acte de violență bazat/bazate pe gen, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau al comunicațiilor electronice, care cauzează sau poate/pot cauza femeii/femeilor vătămare sau suferință fizică, sexuală ori psihologică, inclusiv amenințarea cu

asemenea acte, forțarea sau privarea arbitrară de libertate, comis/comise în sfera publică ori cea privată.

Potrivit Legii enunțate supra și anume art. 3 alin. (1^1) subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima, inclusiv în cazul în care nu sunt membri de familie.

Din actele și circumstanțele cauzei instanța de recurs a stabilit cu certitudine că, la data de 07.08.2026 Cicu Valentina a depus cerere privind eliberarea ordonanței de protecție prin care a solicitat aplicarea măsurilor de protecție asupra sa împotriva acțiunilor agresoarei Nica Alina.

În susținerea poziției sale fiind invocate circumstanţele de fapt și anexată plângerea sa depusă la IP *****.

Instanța de fond fiind investită cu soluționarea cererii a constat netemeinicia acesteia prin prisma faptului că Cica Valentina nu întrunește criteriul de subiect pasiv al violenței împotriva femeilor.

La acest aspect, se atestă că încheierea contestată este contrară normelor de drept material, fiind interpretată eronat noțiunea de violență împotriva femeilor.

Din materialele cauzei examinate în cadrul ședinței și declarațiile victimei rezultă că agresoarea a manifestat acte de violență în privința victimei, prin aplicarea loviturilor cu un băț, amenințarea cu răfuiala fizică, însoțite de expresii formulate în adresa victimei „ce îmi poți face”, care pot fi apreciate ca fiind afirmații care indică atitudinea bazată pe gen.

Notabil este faptul că la caz judecătorul nu a solicitat careva materiale de la IP pe marginea cazului instrumentat, or victima invocă existența înregistrărilor video din ziua incidentului, precum și existența martorilor.

Mai mult la caz nu a fost asigurată prezența presupusului agresor, iar mențiunile indicate în procesul verbal din 07.08.2026 referitor la faptul că „agresorul din spusele polițistului nu are ***** și nu poate fi identificat” se prezintă a fi declarative în contextul în care la materialele cauzei nu se regăsesc careva acte în acest sens, or instanța de judecată poate face anumite constatări doar în baza probatoriului anexat la dosar.

Prin urmare instanța nu a efectuat o analiză propriu zisă a riscului, în raport cu cele declarate de victimă, amenințările, agresiunile fizice și comportamentul neadecvat, or incidentul din 27.07.2026 a avut loc în loc public în prezența martorilor la locul de muncă a victimei.

În corespundere cu art. 5 din Legea 45, principiile de bază ale prevenirii și combaterii, violenței împotriva femeii, protecția și securitatea victimei, accesul la justiție și celeritate.

Caracterul bazat pe gen poate rezulta din contextul general al actelor de violență, natura și repetitivitatea acestora, modalitatea de intimidare, caracterul degradant al comportamentului, amenințările și consecințele produse asupra victimei, aprecierea acestora în ansamblu.

În atare context, pentru a determina existența formei de violență instanța de fond urma să examineze circumstanțele invocate de victimă, care a fost agresată la locul de muncă, lovită cu un băț, mai mult fiind declarat că anterior au existat amenințări repetate la adresa sa și a membrilor familiei sale.

Instanța nu trebuie să se limiteze doar la incidentul izolat (lovirea cu un băț la locul de muncă). Ea este obligată să analizeze dinamica raporturilor dintre agresor și victimă, inclusiv

amenințările repetate anterioare adresate acesteia și familiei sale. Violența psihologică și de control precede adesea agresiunile fizice grave. Pasivitatea instanței de a examina probele video deținute de victimă pe telefonul personal, la care aceasta a făcut referire în ședință, constituie o încălcare gravă a dreptului la un proces echitabil și a obligației de a stabili adevărul obiectiv. Înregistrările audio/video sunt mijloace de probă perfect valabile dacă surprind elemente relevante pentru cauză.

Prin conduita sa procesuală, instanța de fond a încălcat obligația pozitivă a statului de a reacționa prompt, eficient și substanțial la cazurile de violență împotriva femeilor. Astfel, soluția pronunțată este afectată de viciul cercetării incomplete a circumstanțelor de fapt și a neaprecierii tuturor probelor din dosar, ceea ce constituie temei absolut de casare a încheierii.

Un altă omisiune a instanței de fond constă în neasigurarea victimei cu un avocat garantat de stat, în verdea acordării unei asistențe juridice calificate de stat, și respectării dreptului la un proces echitabil.

Or, în cauzele ce implică violența împotriva femeilor și violența în familie, acordarea asistenței juridice calificate de stat nu este o simplă opțiune, ci o obligație pozitivă a statului (impusă inclusiv de [Convenția de la Istanbul]), or instanța era obligată să explice victimei acest drept și să întrerupă procesul pentru a solicita desemnarea unui avocat din oficiu, aspecte care nu se regăsesc în procesul verbal al ședinței de judecată din 07.08.2026.

Obligația în cauză rezidă în temeiul art. 11 alin. (2^1) a Legii nr. 45 Victima are dreptul la asistență pentru recuperare fizică, psihologică și socială prin acțiuni speciale medicale, psihologice, juridice și sociale. Alin. (3) Autoritățile abilitate cu funcții de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie sunt obligate să reacționeze prompt la orice sesizare și să informeze victimele: despre drepturile lor. Alin. (5) Victima are dreptul la asistență juridică primară şi calificată gratuită conform legislației cu privire la asistența juridică garantată de stat. Neexplicarea acestui drept aduce atingeri dreptului la apărare.

În conformitate cu art. 8 CEDO alin. (1)-(2) „orice persoană are dreptul să i se respecte viața privată și de familie, domiciliul și corespondența, nu este admis amestecul unei autorități publice în executarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică este necesară pentru securitatea națională, securitatea publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătăți sau a moralei sau pentru protejarea drepturilor și libertăților altora”.

Conform jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, cauza *Opuz contra Turciei*, *Mudric contra Republicii Moldova*), statul are obligația pozitivă de a institui un cadru juridic și operațional capabil să prevină, să investigheze și să sancționeze actele de violență. Ignorarea antecedentelor (amenințările repetate) și refuzul administrării probelor cheie încalcă flagrant acest standard internațional.

Violența împotriva femeilor are un caracter ciclic și o dinamică de agravare predictibilă. Lipsa de intervenție promptă din partea instanței de judecată validează comportamentul

agresorului și amplifică starea de vulnerabilitate și neajutorare a victimei, creând premisele directe pentru producerea unor tragedii de neparat.

Prin neasigurarea asistenței juridice garantate de stat și prin refuzul examinării probelor video de pe telefonul victimei, instanța de fond a lipsit mecanismul de protecție legal de însăși esența sa: eficiența și promptitudinea. În acest context, intervenția statului nu poate fi una formală și întârziată, ci trebuie să fie rapidă, fermă și orientată spre prevenirea riscurilor reale. Orice inacțiune echivalează cu tolerarea violenței.

Art. 7 din Convenția de la Istambul îndeamnă statele membre să se asigure că măsurile coordonate și cuprinzătoare de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor abordează toate formele de violență împotriva femeilor. Art. 1 din Convenție abordează obiectivele – protejarea femeilor împotriva tuturor formelor de violență și de a preveni, de a urmări în justiție și de a elimina violența împotriva femeilor și violența domestică.

Conform art. 11 din Legea 45 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie garantează dreptul la protecție a victimei și autoritățile abilitate cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie sunt obligate să reacționeze prompt la orice sesizare.

Instanța poartă responsabilitate juridică evidentă de a evalua corect pericolul și de a dispune măsuri apte să prevină repetarea violențe.

În conformitate cu art. 26 alin. (1), (2) și (4) Cod de procedură civilă, *procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.*

Potrivit art. 9 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, *instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi. Instanța judecătorească explică participanților la proces drepturile și obligațiile lor procesuale, preîntâmpină asupra urmărilor pe care le poate implica exercitarea sau neexercitarea actului procesual, le acordă sprijin în exercitarea drepturilor, ordonă, la solicitarea părților și altor participanți la proces, prezentarea de probe care să contribuie la adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate, conduce dezbaterile judiciare, informează părțile despre posibilitatea inițierii procesului de mediere și ia orice alte măsuri necesare bunei desfășurări a procesului, pune în discuția părților și altor participanți la proces orice împrejurare de fapt sau de drept, efectuează alte acțiuni prevăzute de lege.*

În acest sens, Completul de judecată constată că nu a fost respectat principiul egalității armelor în proces deoarece Cica Valentina a fost lipsită de dreptul său la apărare asigurat de către un avocat calificat, fapt ce afectează în esența dreptul la un proces echitabil de care beneficiază orice justițiabil.

În circumstanțele constatate în speță, victima a fost îngrădită de drepturile sale procedurale, ceea ce nu este compatibil cu prevederile art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care garantează oricărei persoane dreptul la un proces echitabil.

Completul de judecată menționează că, chiar și în cazul procedura de judecare a cererilor de aplicare a măsurilor de protecție pentru victimele violenței împotriva femeilor și a violenței în familie prevede examinarea cauzei în termeni restrânși, totuși aceasta nu poate justifica limitarea victimei în dreptul la un proces echitabil sub aspectul contradictorialității procedurii.

În jurisprudența sa relevantă Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, noțiunea de proces echitabil include dreptul fundamental la o procedură contradictorie în instanță. El este strâns legat de principiul egalității armelor în procedura contradictorie [Regner împotriva Republicii Cehe (MC), pct. 146].

Scopul economiei și accelerării procedurii nu poate justifica încălcarea dreptului fundamental la o procedură contradictorie (Nideröst-Huber împotriva Elveției, pct. 30).

Dreptul la o procedură contradictorie implică în principiu facultatea părților dintr-un proces penal sau civil de a lua la cunoștință de orice document sau observație prezentată în fața judecătorului, chiar de un magistrat independent, în vederea influențării deciziei sale și discutării ei [Ruiz-Mateos împotriva Spaniei, pct. 63; McMichael împotriva Regatului Unit, pct. 80; Vermeulen împotriva Belgiei, pct. 33; Lobo Machado împotriva Portugaliei, pct. 31; Kress împotriva Franței (MC), pct. 74].

Completul de judecată conchide că la rejudecarea cauzei, instanţa de fond urmează să ţină cont de cele menţionate şi reexaminând, să emită o încheiere legală şi întemeiată.

Instanţa de recurs menţionează şi faptul că conform jurisprudenţei CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, de asemenea recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri. Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că prima instanţă a examinat cauza superficial, eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanţa de recurs, Completul de judecată la concluzia de a admite recursul, de a casa integral încheierea primei instanțe și de a trimite cauza spre rejudecare, în aceiași instanță, dar în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. art. 427 lit. b), 428 Cod de procedură civilă, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,-

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de avocatul Reșulschi Galina în interesele lui Cicu Valentina.

Se casează încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 august 2026, pronunțată în cauza la cererea victimei Cicu Valentina privind eliberarea ordonanței de protecție a victimei violenței în familie împotriva acțiunilor pretinsului agresor Nica Alina, cu restituirea cauzei spre judecare în fond în aceiași instanță, dar în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului	*Judecător*	*Judecător*
Inga GORLENCO	*Andrei SCRIPCENCO*	*Igor BOTEZATU*